

Dosarul nr.5r-2745/2025;
4-25070125-12-5r-19052025

HOTĂRÎRE În numele Legii

12 decembrie 2025

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău, sed. Ciocana

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecătorul

Grefier

Cu participarea:

Interpretului

Dumitru Bosîi

Virginia Guțan

Sergiu Danilescu

Persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, Claudia Crețu,

Apărătorului persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, avocatul Ilie Rotaru,

În lipsa: agentului constatat, citat legal,

examinând în ședință judiciară publică, cauza contravențională în baza contestației depuse de petiționara CREȚU Claudia împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 441971 din 30.04.2025, încheiat în privința cet. CREȚU Claudia, născută la ***** în temeiul art. 47¹ alin.(1) Cod contravențional, precum și împotriva deciziei de sancționare a contravenientei din aceeași dată, instanța,-

A constatat :

La data de 30 aprilie 2025, agentul constatat Scriniciuc Alexandru, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 441971 în privința cet.CREȚU Claudia în temeiul art.47¹ alin.(1) Cod contravențional, incriminându-i ultimei comiterea faptei prejudiciabile în următoarele circumstanțe: *în toamna anului 2024, aflându-se în mun.Chișinău, ***** numita a pretins personal prin mijlocitor la surse financiare în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale, care a avut loc în Republica Moldova în anul 2024.*

La aceeași dată, în baza procesului-verbal cu privire la contravenție indicat supra, agentul constatat a emis decizia de sancționare a cet. CREȚU Claudia, aplicându-i acesteia o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 500 u.c., echivalentul sumei de 25000 lei.

Nefiind de acord cu decizia de sancționare, la data de 13 mai 2025, contravenienta CREȚU Claudia a depus la autoritatea din care face parte agentul constatat o contestație, solicitând anularea procesului-verbal și a deciziei de sancționare emise în privința sa pe cazul relatat supra, și deopotrivă încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptului contravenției.

În argumentarea contestației sale, petiționara a pledat nevinovată, negând faptul că a primit careva bani în legătură cu exercitarea/ neexercitarea drepturilor electorale. A mai explicat că deține grad de dizabilitate și 3 copii minori la întreținere.

La data de 28 iulie 2025, petiționara a înaintat și un supliment la contestație, în care a obiectat față de procesul-verbal cu privire la contravenție, și anume: neclaritatea învinuirii formulate, indicarea vagă și contrară realității a locului și timpului comiterii presupusei contravenții.

Argumentele participanților la proces:

În cadrul ședinței de judecată, petiționara Crețu Claudia a susținut integral contestația, reiterând aceleași argumente expuse în textul contestației.

Reprezentantul petiționarei, avocatul Ilie Rotaru a susținut poziția contestatarei, solicitând admiterea integrală a acesteia.

Agentul constatat Scriniciuc Alexandru, fiind citat legal, nu s-a prezentat la ședința de judecată din motive necunoscute instanței. În condițiile enunțate, conducându-se de prevederile art. 455 Cod contravențional, instanța a dispus examinarea contestației în lipsa agentului constatat.

Aprecierea instanței:

Audiind opiniile participanților la proces, examinând materialele cauzei în raport cu cadrul legal relevant speței, instanța apreciază necesar să admită contestația petiționarei, reieșind din următoarele considerente:

Preliminar instanța de judecată verifică chestiunea admisibilității contestației spre examinare.

Astfel, potrivit art. 448 alin. (1) Cod Contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sînt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sînt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447¹alin.(8).

De la bun început instanța reține că, de caz, contestația deferită spre soluționare se înscrie în categoria de cauze contravenționale atribuite spre examinare în competența instanței de judecată, în acord cu dispozițiile art. 395 alin. (1) pct. 2) Cod contravențional.

Concomitent, se atestă că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit la data de 30.04.2025, cu prezența contravenientei Crețu Claudia, aspect dedus din semnăturile aplicate de ultima la rubricile de rigoare. La rândul său, contestația a fost înregistrată la data de 13.05.2025. În circumstanțele relatate, termenul de depunere al contestației se va considera ca fiind respectat de către petiționară.

În aceeași ordine de analiză, instanța reține că potrivit art. 448 alin. (8) Cod contravențional, pentru contestația depusă împotriva deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale se percepe o taxă de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr. 213/2023.

La materialele cauzei, se regăsește ordinul de plată a numerarului nr.9128091 din 13 mai 2025, prin care se confirmă că Crețu Claudia a achitat taxa de timbru în sumă de 200.00 lei.

Așadar, și la acest capitol instanța apreciază contestația ca fiind admisibilă spre examinare.

Cu referire la fondul cauzei:

Potrivit art. 1 al. (3) al Constituției Republicii Moldova, Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.

Conform art. 1 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului, se obligă Statele Membre să recunoască oricărei persoane aflate sub jurisdicția lor drepturile și libertățile definite în titlul I al Convenției. Această obligație trebuie respectată de către toate instituțiile statale, de către puterea executivă a statului, însă și de puterile legislative și judecătorească, precum și de către toate persoanele care acționează în numele acestor puteri.

Potrivit constatărilor CtEDO în cauza Ozturk vs. Germania (hotărârea din 21.02.1984): „În dreptul intern al multor state părți la Convenție operează distincția între infracțiune, delict și contravenții. Pe de altă parte, ar fi contrar obiectului și scopului art. 6, care garantează oricărei persoane dreptul la un proces echitabil, dacă statelor le-ar fi permis să excludă din câmpul de aplicare al art. 6 o întreagă categorie de fapte pe motivul că acestea sunt contravenții”.

Deopotrivă, CtEDO a concluzionat că, „distincția între contravenții și infracțiuni, existentă în legislația internă, nu poate avea ca efect scoaterea unei categorii de fapte din sfera de incidență a art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale” (CEDO). Iar, în speța Ziliberberg vs. Moldova, de CtEDO este menționat că, la examinarea cauzelor contravenționale urmează să fie respectate toate exigențele ce derivă din prevederile art. 6 CEDO.

Potrivit materialelor cauzei, la data de 30 aprilie 2025, agentul constatator Scrinciuc Alexandru, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 441971 în privința cet.CREȚU Claudia în temeiul art.47¹ alin.(1) Cod contravențional, încriminându-i ultimei comiterea faptei prejudiciabile în următoarele circumstanțe: în toamna anului 2024, aflându-se în mun.Chișinău, ***** numita a pretins personal prin mijlocitor la surse financiare în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale, care a avut loc în Republica Moldova în anul 2024.

La aceeași dată, în baza procesului-verbal cu privire la contravenție indicat supra, agentul constator a emis decizia de sancționare a cet. CREȚU Claudia, aplicându-i acesteia o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 500 u.c., echivalentul sumei de 25000 lei.

În context, potrivit art. 7 din Codul Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul Contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 10 din Codul Contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În sensul art. 462 alin. (5) din Codul contravențional, atunci când examinează cauza contravențională, instanța de judecată trebuie să pronunțe una din aceste două soluții: a) încetarea procesului contravențional; sau b) declararea vinovăției persoanei care a comis contravenția imputată și, după caz, stabilirea sancțiunii contravenționale, aplicarea măsurii de siguranță sau înlăturarea executării sancțiunii.

În vederea determinării existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la celelalte materiale existente la dosar.

Așadar, potrivit art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

La rândul său și art. 440 alin. (1) din Codul Contravențional prescrie că, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În accepțiunea art.425 alin.(1) și (2) din Codul contravențional, (1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delictelor, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobîndite, prelucrate, păstrate și prezentate ca documentație pe suport de hîrtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentației respective într-un format electronic ușor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple.

În subsidiar, prevederile art. 425 alin. (3) din Codul Contravențional consacră că, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege.

Totodată, legiuitorul a instituit obligația încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiții: a constatărilor personale a agentului constator și a probelor acumulate.

Pe caz, în susținerea de facto a învinuirii aduse cet. Crețu Claudia în baza normei incriminatorii citate anterior, agentul constator a administrat cu titlu de mijloace materiale de probă următoarele înscrisuri: procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 441971 din 30.04.2025, în original; un extras fără act de însoțire, în care sunt reflectate datele de anchetă ale contestatei Crețu Claudia, inclusiv cu indicarea numărului de contact al acesteia; procesul-verbal de audiere a cet. Crețu Claudia, fără dată, din luna aprilie a anului 2025, potrivit căruia, numita neagă vinovăția, precum neagă și prezența cărorva legături, apartenența la Partidele politice "Șor", "Șansa", "Victoria"; copia ordonanței din 19.11.2024 privind autorizarea efectuării în cadrul cauzei penale ***** a măsurii speciale de investigații - identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice de la furnizorul de servicii de comunicații electronice SA "Moldtelecom" cu indicarea datelor de identificare ale abonatului sau ale utilizatorului unei rețele de comunicații electronice a utilizatorilor cartelelor SIM unice (17526 numere) fixate pe un CD de tip DVD-R având pe el inscripția "Anexa 1 Moldcell", cu stocarea informației pe un suport informațional și/sau CD; copia ordonanței privind aprecierea pertinentei rezultatelor măsurii speciale de investigații, din 11.12.2024, prin care a fost constatat că la efectuarea măsurii speciale de investigații - identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice de la furnizorul de servicii de comunicații electronice SA "Moldtelecom" privind aplicația mobilă cu identificatorul PSB și/sau "ICB", a utilizatorilor cartelelor SIM unice (17526 numere), au fost respectate condițiile și temeiurile legale prevăzute de Codul de procedură penală, cu aprecierea rezultatelor acestei măsuri ca fiind pertinente pentru cauza penală *****, pornită la data de 15.08.2023 de către organul de urmărire penală a DGUP al CNA în baza art.181³ Cod penal; copia încheierii judecătorului de instrucție din 01.04.2025 prin care a fost autorizată folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații din cauza penală ***** în cauza contravențională RAP01 433516, precum și copia mandatului judecătoresc emis în baza acesteia; copia ordonanței din 08.11.2024, privind aprecierea pertinentei rezultatelor măsurii speciale de investigații; copia încheierii judecătorului de instrucție din 22.10.2024, prin care a fost autorizată efectuarea măsurii speciale de investigații - colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice - SA "Moldtelecom", privind aplicația mobilă cu identificatorul PSB și/sau "ICB" (Federația Rusă) ce aparține Băncii Comerciale Promsvezabank din Federația Rusă, pentru perioada de timp 01.01.2024-până la 22.10.2024, precum și copia mandatului judecătoresc emis în baza acesteia; copia încheierii judecătorului de instrucție din 1.04.2025 și a mandatului judecătoresc prin care s-a autorizat folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații, din cauza penală ***** în cauza contravențională nr.RAP01 433516.

Petiționara nu a fost de acord cu învinuirea adusă ei prin actul administrativ prenotat și decizia de sancționare, astfel că a exercitat dreptul la contestație în ordinea stabilită de art.448 alin.(1) Cod contravențional.

Ab initio, în vederea respectării garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 § 2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, instanța de judecată verifică legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție.

Din accepțiunea prevederilor art.6 alin.(2) și (3) CEDO, orice persoană acuzată de o infracțiune este prezumată nevinovată până ce vinovăția sa va fi legal stabilită. În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția inculpatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: „în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un

răspuns special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (Boldea v. România, 15 februarie 2007, §30).

Acestea fiind clarificate, instanța accentuează că orice acuzat are, în special, dreptul: să fie informat, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înțelege și în mod amănunțit, asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa; să dispună de timpul și de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale; să se apere el însuși sau să fie asistat de un apărător ales de el și, dacă nu dispune de mijloacele necesare pentru a plăti un apărător, să poată fi asistat în mod gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiției o cer; să întrebe sau să solicite audierea martorilor acuzării și să obțină citarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzării; să fie asistat în mod gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba folosită la audiere.

Așadar, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 441971 din 30.04.2025, instanța evidențiază că, autoarea contestației a obiectat față de mențiunile efectuate de agentul constatatator la rubricile ”Timpul săvârșirii”, ”Locul săvârșirii”, precum și descrierea faptei contravenționale în sine.

În acest context instanța ține cont de prevederile art. 443 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit cărora: Procesul-verbal cu privire la contravenție va cuprinde: a) data (ziua, luna, anul), ora și locul încheierii; b) calitatea, numele și prenumele agentului constatatator, denumirea autorității pe care o reprezintă; c) numele, prenumele, domiciliul și/sau reședința temporară potrivit Registrului de stat al populației, ocupația persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din actul de identitate al acesteia sau, după caz, din alt act care stabilește identitatea persoanei, iar în cazul persoanei juridice, denumirea, sediul, codul ei fiscal, datele persoanei fizice care o reprezintă; d) fapta contravențională, locul și timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție; (...).

Autoarea contestației a solicitat *inter alia* declararea nulității procesului-verbal cu privire la contravenție, invocând incorectitudinea și incoerența datelor consemnate la rubricile antereferte.

Însă instanța de judecată respinge respectivele argumente, așa cum, potrivit art.445 din Codul contravențional, (1) Neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenție a mențiunilor privind numele, prenumele și funcția agentului constatatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria și numărul actului de identitate și numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu sau din cartea de identitate provizorie ale făptuitorului care renunță la numărul de identificare personal, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii și a sediului acesteia, a circumstanțelor comiterii și încadrării juridice a faptei contravenționale săvârșite și a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezența unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. (2) Celelalte încălcări ale art.443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție doar în cazul în care acestea afectează în mod esențial fondul cauzei.

Corepunzător, instanța nu întrevide careva temeiuri dintre cele indicate la alin.(1) din articolul precitat, pentru a declara nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție. Or, doar neconsemnarea datelor în cauză poate determina nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție, nu și consemnarea eronată a acestora.

Astfel, la caz, agentul constatatator a consemnat unele date, însă temeinicia și concordanța acestora în raport de fondul cauzei, va fi analizată de instanța de judecată în cele ce succedază.

În subsidiar, instanța va verifica temeinicia acuzațiilor reținute de agentul constatatator în sarcina petiționarei prin decizia de sancționare și procesul-verbal cu privire la contravenție, contestate în speță.

În acest sens instanța învederează că, art. 47¹ alin.(1) Cod contravențional incriminează: Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor

drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune, care se sancționează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale.

Respectiva normă incriminatorie a fost reglementată de legiuitorul național prin Legea nr.230 din 31.07.24, MO355-357/15.08.24 art.559; în vigoare din 15.08.24.

Obiectul material sau imaterial al contravenției de corupere electorală pasivă este desemnat prin sintagma “bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă”.

De caz, nici procesul-verbal, nici înscrisurile însoțitoare nu indică în mod clar, concret și direct: sursa exactă a sumelor bănești, conținutul transferului (cu mențiuni sau justificări explicite), modalitatea prin care aceste sume ar fi fost condiționate de un vot.

Latura obiectivă a contravenției specificate la art. art. 47¹ Cod contravențional constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă.

Modalitatea normativă a acțiunii prejudiciabile de acceptare și primire a mijloacelor bănești, ce este incriminată petentei, constituie *pretinderea* personal prin mijlocitor a mijloacelor bănești de către făptuitor.

Latura subiectivă presupune existența intenției directe. Persoana trebuie să cunoască faptul că primește sau acceptă bunuri ori avantaje care nu i se cuvin și să acționeze în mod deliberat pentru a condiționa o acțiune electorală de aceste foloase.

Subiectul contravenției pe lângă condițiile generale este calificat adică alegătorul - persoană fizică ce are capacitatea legală de a participa la vot. Doar această categorie de persoane poate răspunde contravențional pentru această faptă, întrucât elementul esențial îl constituie influențarea propriei conduite electorale în schimbul unor beneficii.

Transpunând elementele de analiză decelate supra, la circumstanțele factuale ale speței, în condițiile în care petiționara neagă vinovăția, poziție susținută constant de Crețu Claudia atât la faza de examinare a cazului de către agentul constator, cât și în actuala procedură judiciară, instanța de judecată apreciază cu privire la contravenția a cărei comitere a fost reținută în sarcina petentului, că în cauză nu s-a făcut dovada veridicității situației de fapt reținute de către agentul constator în procesul-verbal cu privire la contravenție contestat, prin probe certe și de netăgăduit, astfel încât în favoarea petentului acționează principiul *in dubio pro reo*.

În atare condiții, instanța constată că agentul constator a aplicat sancțiunea contravențională *doar în baza propriilor presupuneri*, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăția petiționarei Crețu Claudia.

În mod special, instanța de judecată relevă că, nici conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție, și nici înscrisurile însoțitoare ale acestuia, nu permite instanței de judecată să conchidă că, Crețu Claudia a comis fapta respectivă, or, instanței de judecată nu i-au fost prezentate probe concludente și pertinente care să ateste că Crețu Claudia ar fi pretins careva mijloace bănești (circumstanțele concrete care ar defini timpul exact, locul, acțiunile/ inacțiunile concrete ale făptuitoarei și legătura lor cu cauza penală din care a fost autorizată folosirea rezultatelor măsurilor speciale de investigație).

Cât privește fișa anexată cu datele de identitate ale petiționarei, instanța notează că acest extras nu este însoțit de niciun act de ridicare, și eventual de examinare, pentru a defini proveniența și relevanța lui pentru învinuirea adusă pe caz lui Crețu Claudia.

Cu referire la celelalte ordonanțe, încheieri și mandate judecătorești anexate la materialul contravențional, instanța de judecată observă că în niciuna dintre aceste acte nu este menționată nemijlocit făptuitoarea/petiționara Crețu Claudia (*nefiind examinată și nici demonstrată legătura acelei cauze penale cu persoana contravenientei, se încalcă principiul caracterului personal al răspunderii contravenționale*), acestea constituind în fapt niște acte procesuale care certifică procedura dobândirii, administrării acelor măsuri speciale. Însă, rezultatul măsurilor speciale de investigații nu a fost nici prezentat la materialele dosarului contravențional, și subsecvent nici corelat cu învinuirea adusă pe caz lui Crețu Claudia.

De asemenea, încheierile judecătorilor de instrucție prin care s-a dispus autorizarea utilizării datelor obținute în urma măsurilor speciale de investigație, de rând cu ordonanțele procurorului, toate adoptate în

cauza penală ***** nu reprezintă mijloace de probă, ci sunt acte procesuale de dispoziție prin s-au dispus și s-au autorizat măsuri speciale de acțiuni de urmărire penală.

Respectivele acte procesuale doar certifică modalitatea de desfășurare a investigațiilor și garantarea respectării procedurilor legale, dar nu constituie probe, deoarece nemijlocit ele nu conțin în mod direct fapte, declarații sau elemente de probă efective care să susțină acuzațiile aduse pe caz lui Crețu Claudia.

În acest sens, în pofida faptului că aceste acte sunt importante pentru cadrul procesual al cercetării și investigării, ele nu sunt mijloace de probă conform dispozițiilor art. 93 alin. (2) Cod de procedură penală, și nici în sensul instituit de art.425 alin.(2) Cod contravențional, care reglementează explicit mijloacele de probă admisibile în procedura penală, și respectiv cea contravențională. De asemenea, ele nu pot influența direct soluționarea fondului cauzei, întrucât nu furnizează elemente factuale suficiente pentru a stabili vinovăția făptuitoarei.

Dimpotrivă, rezultatele acestor autorizări puteau să constituie mijloc de probă (a se vedea art.425 alin.(2) Cod contravențional), dar în speță nu au fost administrate atare înscrisuri (*proces-verbal de consemnare a rezultatelor măsurilor speciale de investigații, după caz purtătorii de informații, rapoarte de conținut, etc.*).

Aprecierea instanței derivă expres din prevederile art.136 alin.(1) Cod de procedură penală, care stipulează că, după finalizarea efectuării măsurii speciale de investigații și constatarea lipsei necesității prelungirii efectuării acesteia sau, în caz de necesitate, pe parcursul realizării ei, ofițerul de investigații desemnat pentru efectuarea acesteia întocmește un proces-verbal privind consemnarea rezultatelor efectuării măsurii speciale de investigații.

La caz, finalitatea acelor măsuri speciale de investigații, nu este stabilită din înscrisurile administrate la materialele cauzei contravenționale. Prin urmare, nu poate fi apreciată nici relevanța, relevanța și utilitatea ordonanțelor și încheierilor cercetate supra, în raport cu obiectul cercetării în cauza contravențională de referință.

În sinteza circumstanțelor analizate supra, instanța de judecată conchide că nu a fost administrată nicio probă legală din care ar rezulta că numita Crețu Claudia a pretins personal prin mijlocitor mijloace financiare în scopul exercitării sau al neexercitării unui drept electora, învinuirea formulată purtând un caracter convențional și care nu reflectă aspectele de fapt avute în vedere în concreto de agentul constator.

De altfel, neindicarea faptei contravenționale în concreto și în materialitatea sa, reprezintă o violare a dreptului persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional de a fi informată în mod detaliat cu privire la natura și cauza acuzației aduse împotriva sa, drept garantat de art. 6§3 lit. a) CEDO.

Concomitent, așa cum garanțiile procesuale instituite unui proces penal sunt valabile și pentru procedurile contravenționale, instanța reține că din accepțiunea art. 24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Prin urmare, instanța de judecată nu este în postura de a deduce elemente ale învinuirii care nu au fost nici formulate, nici probate de către organul de drept competent în acest sens.

Subsumând elementele de analiză relatate supra, instanța reiterează că procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției este un act administrativ cu caracter individual și se va bucura de prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal.

Este indubitabilă forța juridică specifică actului administrativ, grefată pe prezumția emiterii acestuia în acord cu toate condițiile legale, prezumție care îmbracă trei „dimensiuni” – de legalitate, de veridicitate, respectiv de autenticitate.

Prezumția de veridicitate (temeinicie) reprezintă o presupunere relativă a conformității aspectelor menționate în cadrul actului administrativ cu implicațiile realității factuale la care actul se referă.

În doctrină și practică a fost statuat constant că prezumția antereferită își găsește deplină aplicabilitate inclusiv pe tărâmul ilicitului contravențional, fiind o trăsătură esențială a proceselor-verbale de constatare a contravenției, privite ca acte administrative *ut singuli*.

Cu toate acestea, prezumției de veridicitate îi este susceptibilă a se opune prezumția de nevinovăție a contravenientului.

Constituind garanția procesuală principală a dreptului la apărare, prezumția de nevinovăție, consacrată inițial la nivel internațional în art. 9 din *Declarația universală a drepturilor omului și cetățeanului* din 1789 și ulterior în art. 6 par. 2 din *Convenția Europeană a Drepturilor Omului*, reglementează, în esență, dreptul unei persoane de a fi considerată nevinovată până la stabilirea în mod legal a vinovăției sale.

Este important a reține că, de principiu, respectarea acesteia presupune întrunirea a 3 condiții *cumulative*, respectiv (i) autoritățile să nu pornească de la prejudecata vinovăției beneficiarului acestei prezumții, (ii) sarcina probei să incumbe celui ce acuză, adică organelor statului, astfel că revine întotdeauna autorităților obligația de a stabili vinovăția, cel acuzat neavând îndatorirea de a furniza probe pentru a-și demonstra propria nevinovăție, precum și că (iii) orice dubiu sau îndoială rezonabilă profită subiectului pasiv al procedurii de tragere la răspundere.

Așadar, procesul-verbal de constatare și sancționare a contravenției se bucură de prezumția de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere (contestație) împotriva acestuia, este contestată chiar prezumția de care se bucură.

În subsidiar instanța notează că, art. 375 Cod contravențional definește pe îndelete principiul prezumției de nevinovăție, potrivit căruia: (1) Persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. (3) Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

În concluzie, instanța de judecată apreciază că, acuzația adusă lui Crețu Claudia de comitere a contravenției prevăzute de art. 47¹ alin. (1) din Codul contravențional, nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 461 Cod Contravențional RM, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.441 instanța încetează procesul contravențional.

Conform art.441 alin. (1) lit.a) Cod Contravențional RM, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat și va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenției.

Respectând principiul contradictorialității procesului contravențional și limitele judecării cauzei, cercetând și apreciind probele prezentate în ședința de judecată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanța de judecată concluzionează că, în ședința de judecată *nu a fost dovedit că Crețu Claudia ar fi comis fapta contravențională specificată la art. 47¹ alin. (1) din Codul contravențional*, din care considerente, cu referire la dispoziția art. 461 coroborată cu cea a art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional, contestația urmează a fi admisă, iar procesul contravențional respectiv necesită a fi încetat pe motiv că nu există faptul contravenției.

Conducându-se de prevederile art. art. 448, 458, 460-462 Cod contravențional, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite contestația înaintată de petiționara CREȚU Claudia împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 441971 din 30.04.2025, încheiat în privința cet. CREȚU Claudia, născută la ***** în temeiul art. 47¹ alin.(1) Cod contravențional, precum și împotriva deciziei de sancționare a contravenientei din aceeași dată.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui CREȚU Claudia, în temeiul art. 47¹ alin.(1) Cod contravențional, din motiv că nu există faptul contravenției.

Se declară nulă decizia agentului constatator Scrinciuc Alexandru, seria MAI06 441971 din 30.04.2025, de aplicare a sancțiunii contravenționale lui CREȚU Claudia, sub formă de amendă în mărime de 500 (cinci sute) unități convenționale, în baza art. 47¹ alin.(1) Cod Contravențional RM.

Hotărîrea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sed. Ciocana.

Președintele ședinței
Judecătorul

Dumitru Bosii